

Tolden paa Raas- og Hjælpestoffer og ved Medjættelsen af de urimeligste og mest tryk- kende Beskyttelsesafgifter, saa kunde der være Noget at forhandle om. Men der har manglet ethvert Spor af Forhandlingsgrund- lag fra Regjeringens Side. Det er det, jeg gjerne vilde præcisere, at den høitærede Finantsminister ikke maa tro, at han har sagt Noget, der rammer os i mindste Maade, naar han har bebrejdet os, at vi ikke have sagt, hvor langt vi fra vor Side vilde gaa ned under de 3½ Millioner Kr. Det burde være Regjeringens Sag paa det Grundlag, vi have givet, at sige: Saa Meget kunne vi gaa ind paa, lad os tage det eller sige det og det til; der kunde saaledes fra Regje- ringens Side komme til at foreligge et For- slag til en partiel Toldreform, som vi kunde have forhandlet om. Muligvis kan dette ske i Landstinget, men Regjeringen har ikke gjort et Skridt, der kan anses for Smøde- kommenhed, eller et Skridt, der i mindste Maade kan være frugtbringende for Sagens videre Forhandling, naar den ikke lige over- for vort Tilbud har stillet et Modtilbud. Det er endvidere indlysende, at Regjeringen ved at vægre sig ved at gaa ind paa en Detailforhandling tillige berøver den offent- lige Debat baade i og udenfor denne Sal- det Materiale, hvorpaa den skulde bygges, thi kun Regjeringen er i Stand til at kunne fremstafte Materialet til den egentlige Ud- arbejdelse af Toldrevisionen, og i den Hens- seende er der ikke sket et Skridt fremad i Mar. Regjeringen har Intet ydet paa dette Punkt. Ogsaa fra dette Synspunkt maatte det være Regjeringens Pligt at møde vort Forslag med en indtrængende Kritik og at give et Modforslag, hvis den ikke kunde noies med vort. Jeg skal samle det der har været min personlige Mening i dette: De 3½ Millioner Kr. ere et Forhand- lingsgrundlag. For mit Bedkommende gjælder det, at bydes der væsentlige Lettel- ser eller væsentlige Fordele navnlig ved Af- stæffelser af den mest trykkelige og urimelige Del af den Skat, der gaar i Enkeltmands Sommer, vilde vi kunne gjøre Indrømmel- ser paa det Finantsielle. Det vil altsaa ganske afhænge af, hvad Regjeringen vil byde særlig paa Beskyttelsesspørgsmaalet og af, hvad Regjeringen vil byde med Hensyn til Fordelingen af Toldafgifterne, hvad vi eventuelt kunde byde den med Hensyn til det finantsielle Resultat; men det kan kun frem- gaa af den Forhandling af Enkelthederne i Forslaget, som Regjeringen i Mar. ganske har vægret sig ved.

Taug: Det er kun en lille kort Be- mærkning, jeg skal gjøre. Det forekommer mig, at der hersker nogen Misforstaaelse mellem den ærede Finantsminister og den ærede Ordfører om Sagen. De fremhæve begge to meget stærkt Sagens Vigtighed; men naar Sagen gaar i Staa, siger den høitærede Finantsminister, saa er det ikke min Skyld; og den ærede Ordfører siger, at naar Sagen gaar i Staa, er det ikke hans Skyld; saa man synes paa begge Sider at have Tilboielighed til at nærme sig til hin- anden. Altsaa paa Grund af den Misfor- staaelse, som der er til Stede, og som er noget apokryf for mig og har været det lige fra først af, kunde jeg næsten have lyst til — dog tør jeg ikke udtale Noget desan- gaaende, undtagen jeg skulde nægte nogen Villie i den Retning — at se Forslaget vandre tilbage til Udvalget igjen. Jeg kan ikke se Andet, end at de maatte kunne nærme sig hinanden noget, og der er derfor et Naad, jeg særlig vil give. Hvis der kunde være nogen Stemning for, og En vilde frem- komme med et Forslag om at vise Sagen tilbage til Udvalget, vilde jeg stemme derfor; men jeg tør ikke selv komme med Forslag derom, da jeg ikke er sitter paa, at det vil finde Behag her i Thinget. Men skulde Sagen blive vist tilbage til Udvalget, er der en Ting, som jeg vil henstille til det ærede Udvalg, og det er, at komme op til en ganske anderledes Stat paa Brændevin end den, her er foreslaaet. Vi skulle ligesom i Norge komme op til 1 Kr. Det kan ikke hjælpe, at vi her i Thinget tale om, hvor fordærveligt Drikkeriet er, hvor mange Mennesker der ødelægges, 100 af hver 1200 der dør af Drik i en Alder af mellem 35 og 40 Aar. En Videnskabsmand har sagt os, at Brænde- vin er Gift, og at Folk ødelægges derved. Det forekommer mig derfor, at en Told paa 25 Ore ikke er Noget at foreslaa under de nuværende Omstændigheder, naar man læg- ger Mærke til det stærke Røre, der er imod Brændevinen. Vi maa op til 4 Gange saa meget, vi maa op til 1 Krone for Brænde- vin, og til en Told for bairsk Øl og lig- nende Drikke, der staar i Forhold dertil. Saa kommer der ogsaa Benge ind, som kunne anvendes passende baade paa den ene og den anden Maade. Jeg har som sagt en Følelse af, at der virkelig kunde komme No- get ud af det, men jeg tager maaste fejl. Hvis det kom tilbage til Udvalget, saa kunde der maaste blive gjort Noget, og saa vilde jeg da navnlig tilskynde Udvalget til, lige- som man har gjort i Norge, at gaa til en Told af 1 Kr. paa en Pot Brændevin. Den